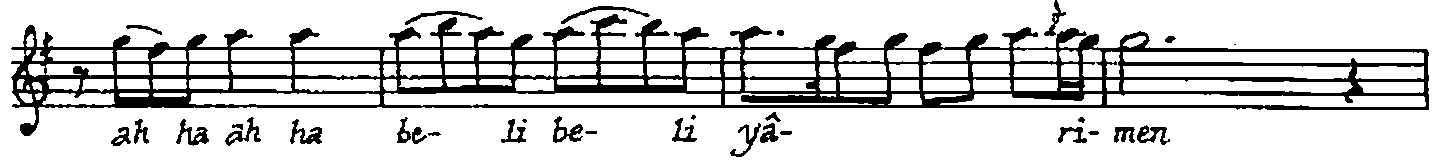

MÂHUR KÂR-I MÜSEDDES

Değişmeli
Dehyek (♩=144)

Şiir: Fuzûlî (1481?-1556)
Beste: Cüncü Tanrıkorur

Yürüksenâi

(♩ = 144)

İenen İenen- ni İen-ni İâ- nâ cî- ri İen- ni İe- nen

Ne mül- kü mâ- lî maña vir- se ğer- ği mem- nû- nem

Ne müi- kü mâ- lîdan â- vâ- re kıl- sa mah- zû- nem

Eger- ği müf- lîrû pes- tû muhak- ka- rû dî- nem

Demâ- dem öy- le hayâi ey- le- rem ki kâ- rûn' em

Ğoñûi- de rak- di vefâ ğen- cilik pin- hâ- nî

Ğözüm hızâ- nei lâ- lû ğüher ve- lî fâ- nî

(rall..)

Düyek (♩ = 128) (ağır!)

İenen İe nen- ni İâ- nâ İâ- nâ cîri İen

Hayat sar- fidü- ben der- di kıl- mı şam hâ- sıl (caz)

Sîriş- ki â- lûru- ği zer- di kıl- mı şam hâ- sıl (caz)

zamûr göz-güsi- ne a ger- di kıl- mı-şam hâ- sıl Ah

labî- atî sebî şeb- ger- di kıl- mı-şam hâ- sıl

İ şüm kü- te şice ta sub- hî nâ- le vü fer- vâd

(rall...)

Ne vir- se ler a nâ şâ- kir, ne kıl- sa- lar a nâ şâd

Yürüksemâi (♩=144)

Tenen tenen nâ- tene dir te nen- ni ten- nen- ni tâ- râ

Sırış- ki rî- zî gül en- dâ- mular he- vâ- sıy- ie

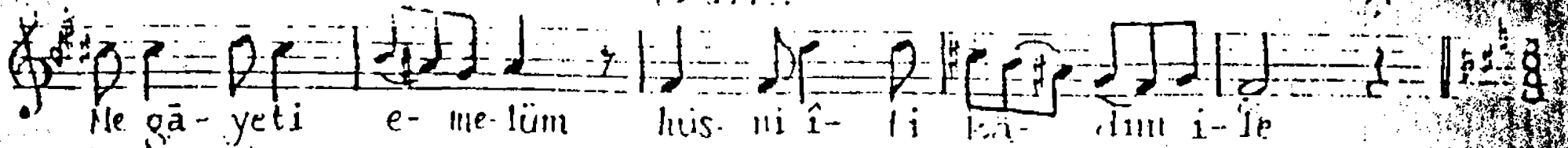
Şikes- te hâ- li sıyeh şül- filer be- lâ- sıy- ie

Zemâ- ne iç- te şami iç- ki mâ- ce- tâ- sıy- ie

Hemî- şe mas- lalâ um öz- ge ler nî- zâ- sıy- ie

Ne dev- ri şer- di şî ger- dem mevâm murâ- dum i- le

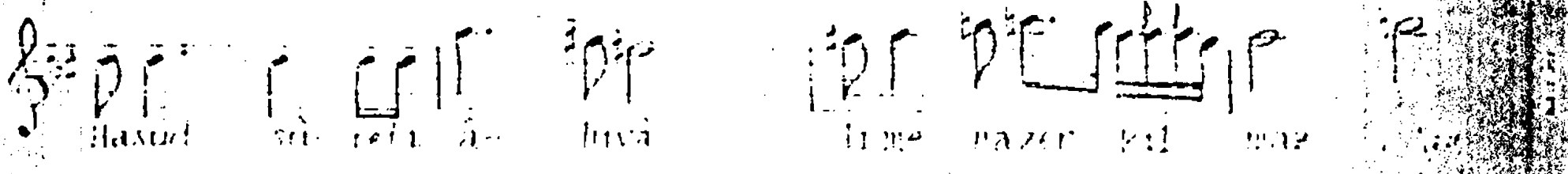
(rall.)

Ne qā-yeti e-me-lüm hüs-ni î-ti kâ-dim i-le

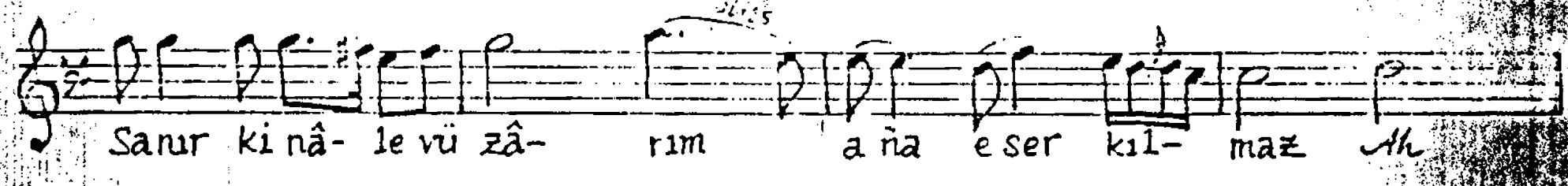
Tenen tenen-ni ten-ni tâ-râ di-ri di-ri te-nen

Hasud sâ-rehî â-luvâ lime hazer kıl-maz

Cefâ kılar meni bi-çâ-reye hazer kıl-maz (fai)

Sanur ki nâ-le vü zâ-rım a nâ eser kıl-maz Ah

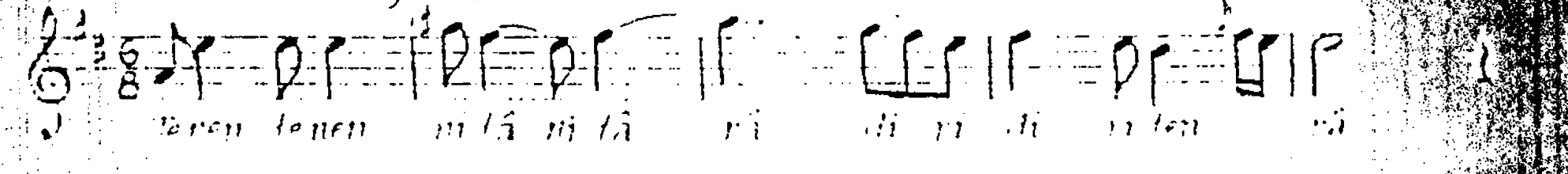
Anı mürûr ile â-lem-de der-be-der kıl-maz (fai)

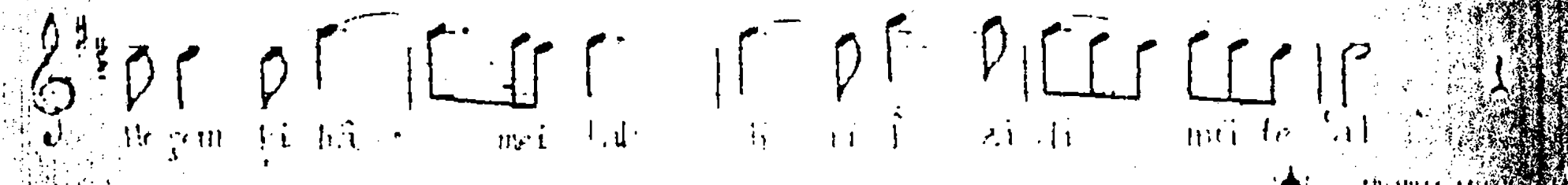
Zemâ-ne iç-te mü-cer-reb-dir in-ti-kâ-mı ze-mân (fai)

Hemî-çe yah-şîye yah-şî derir yamâ-na ya-mân (rall.)

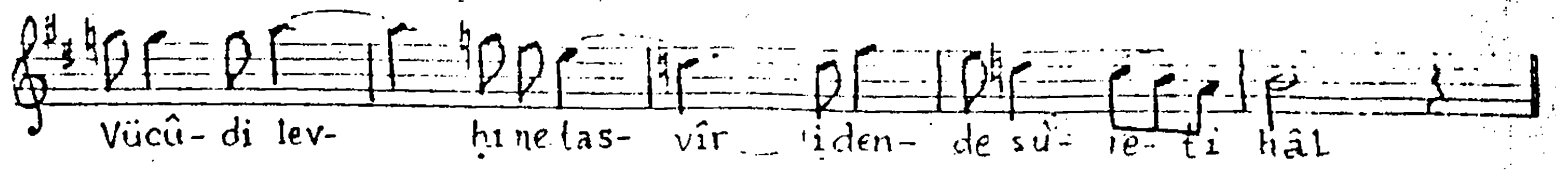
Tenen tenen ni lâ ni tâ-râ di-ri di-ri tenen

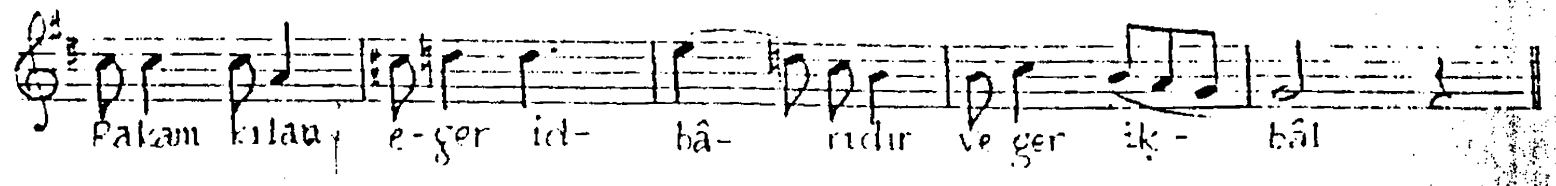
He gam ki hâ-mi lûhî ni î-zî di-mü te'âlâ

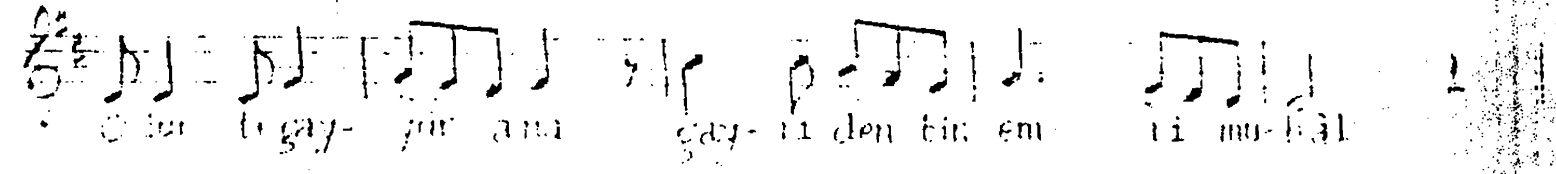
5- 11814

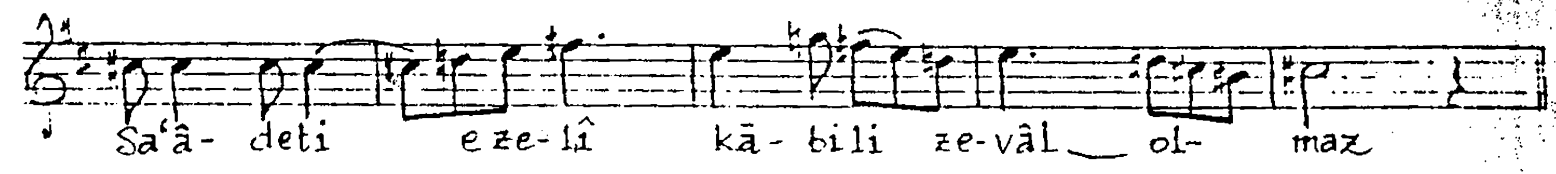
Vücû- di lev- hınelas- vîr iden- de sù- re- ti hâl

Pakam kılan e- ger id- bâ- ridir ve ger ik- bâl

Öler ü gay- yur anı gay- si den tin em ti mu- bâl

Sa'â- deti eze- lî kâ- bili ze- vâl ol- maz

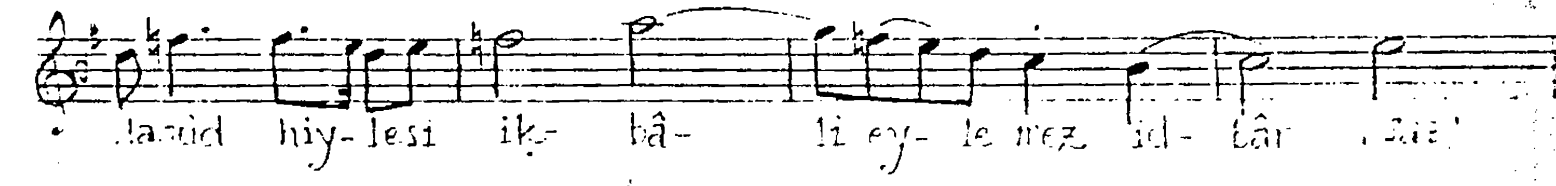
Güneş yer üs- tüne hem düşse pâ- yimâl ol- maz
(rall...)
Düyek. (D=128) (aşır)

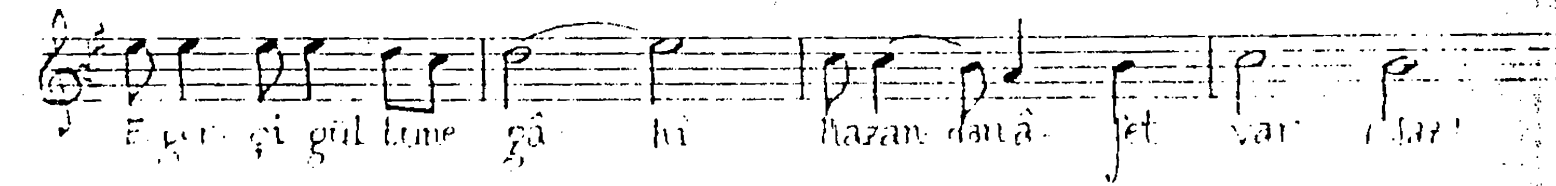
Teren tenen- ni tâ- ni tâ- nâ yâ yeletel- li yel- le tel

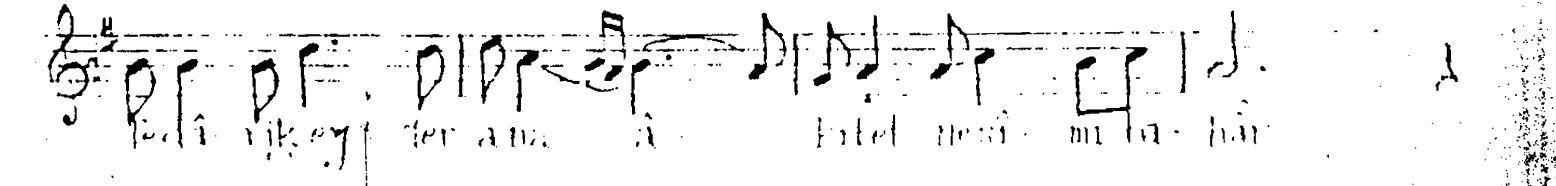
Azî- zi llak hasedi düş- meni- le ol- maz hâr

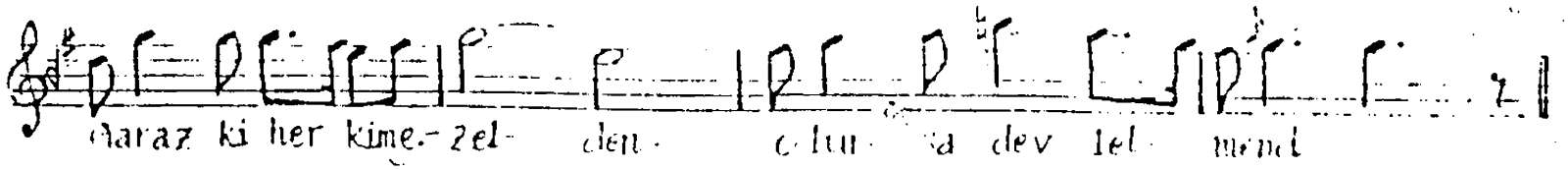
İlaüid hiy- lesi ik- bâ- li ey- le mez id- târ . . .

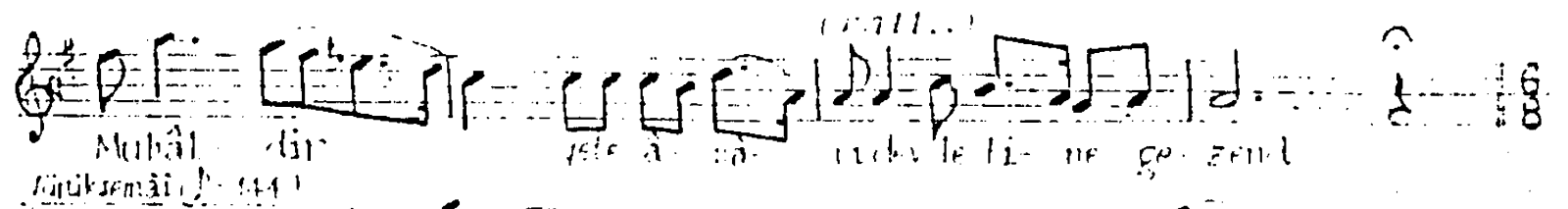
Eğer çi gül lüne gâ- hi hazan- danâ- fet var . . .

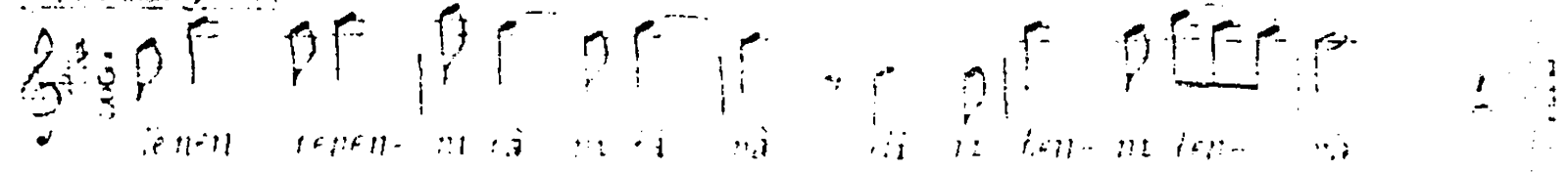
İdî rik ey- ter ana â- fîtel nesî- mi ta- hâr

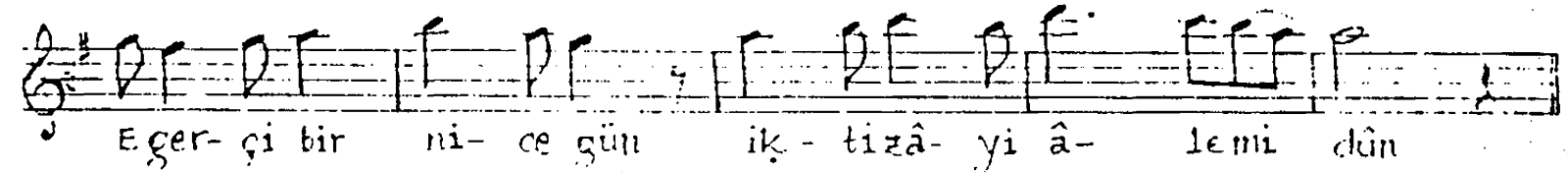
Naraz ki her kime-zel- den. cihun-va dev let- mend

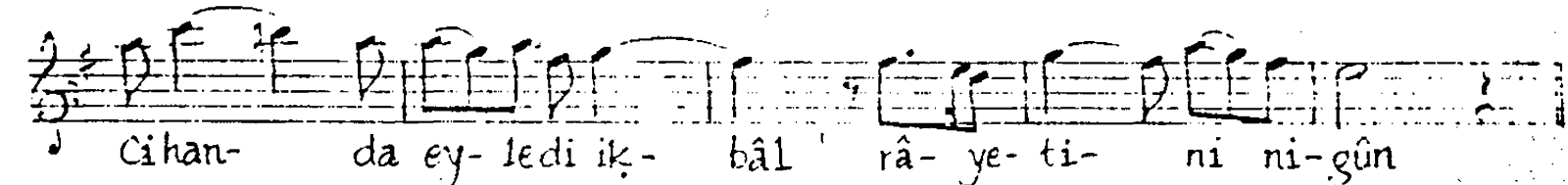
Muhâb- dir (rall.)... Müksenâi...

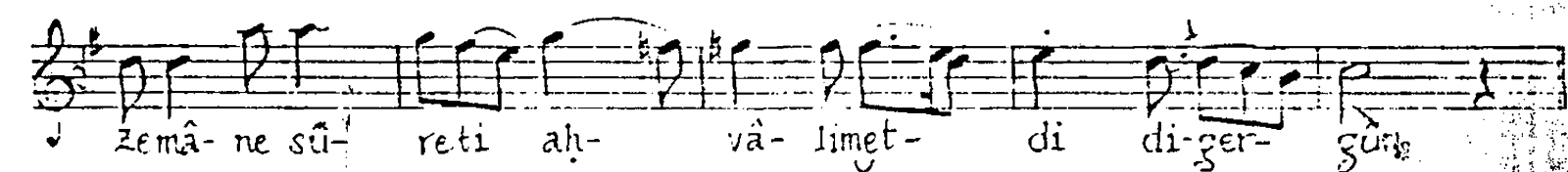
tenen tepen- ni câ ni câ nâ... ni ten- ni ten- nâ

Eger- çi bir ni- ce gün iğ- tizâ- yi â- lemi dân

Cihan- da ey- ledi iğ- bâl râ- ye- ti- ni ni- gün

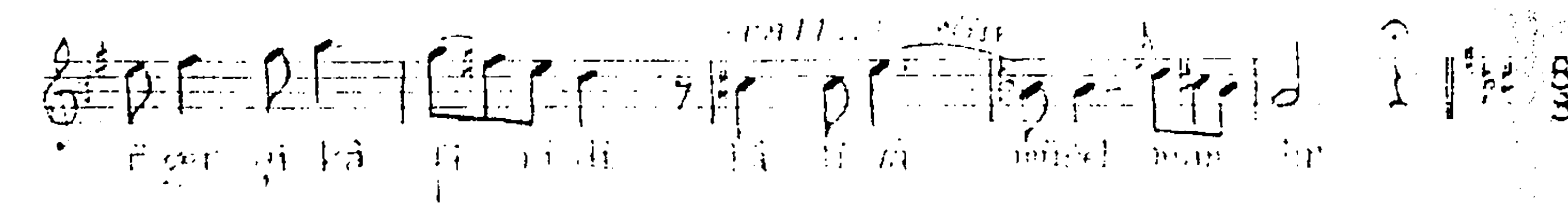
zemâ- ne sū- reti ah- vâ- limet- di di- ger- gün

vefâ hati- na kalem çek- di çer- hi kükale- mûn

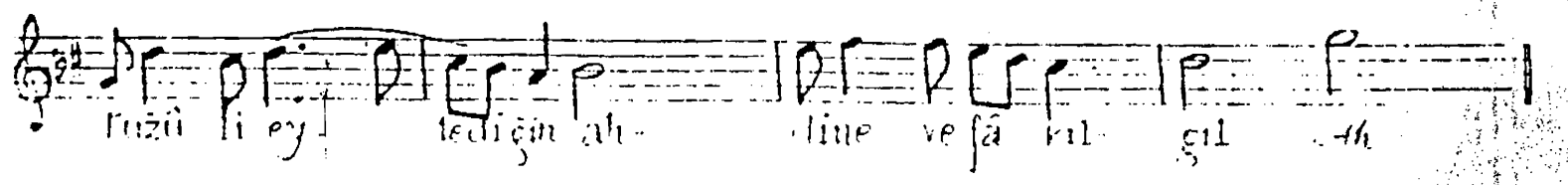
fânun zemâ- ne... vâl- den pe- çî nâr- dir

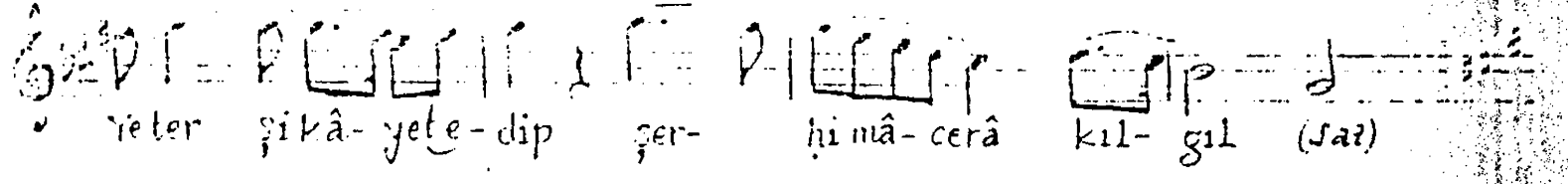
Eger çi pâ ni ni di pâ ni câ... (rall.)... müncel nâr- dir

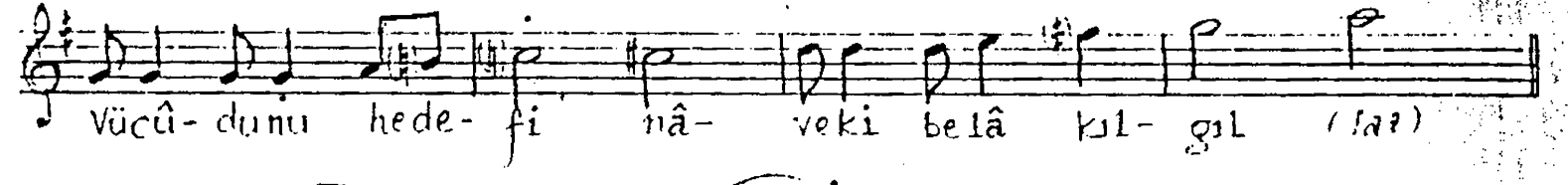
Tenen tenen- ni ten- ni tã- nã (il- il- ten)

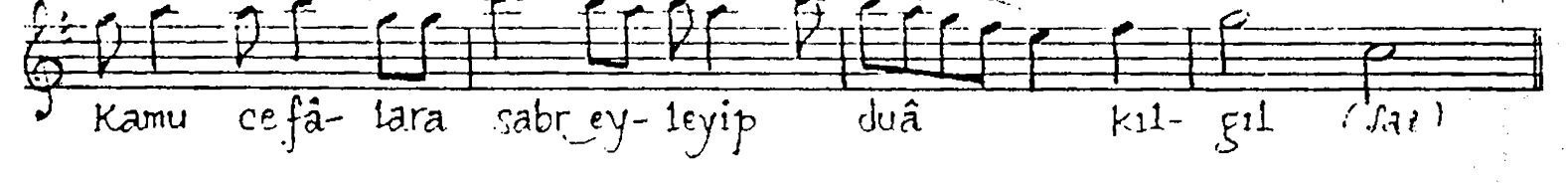
luzû li ey- tedîğin ah- dine ve fã kıl- gıl -th

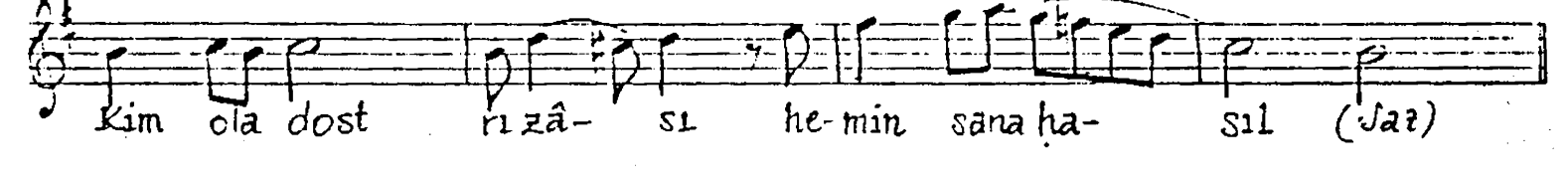
Yeter şikâ- yete- dip ger- hi mâ- cerâ kıl- gıl (Jaz)

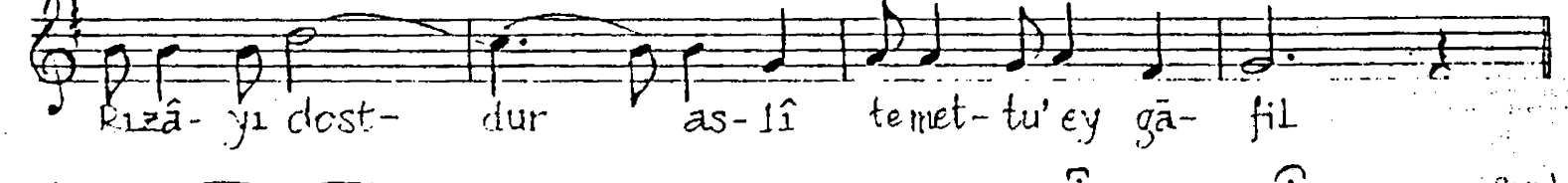
Vücû- dunu hede- fi nã- vekî belâ kıl- gıl (Jaz)

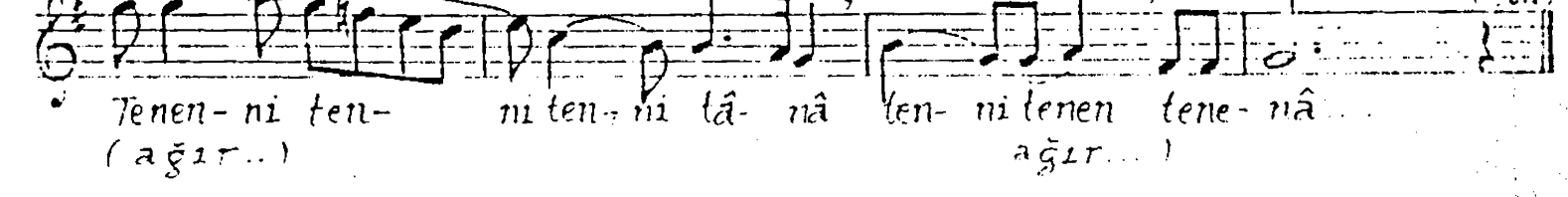
Kamu ce fâ- lara sabr ey- leyip duâ kıl- gıl (Jaz)

Kim ola dost rızâ- sı he- min sana ha- sıl (Jaz)

Rızâ- yı dost- dur as- lî temet- tu' ey gâ- fil

Tenen- ni ten- ni ten- ni tã- nã ten- ni tenen tene- nã
(ağır...) (ağır...)

MUNTDİS
MUNJUMAR, F. I. AMINI

Şairin anlayana kendisini tımtına götürebileceği ve dış unsurlarıyla "bitini" bir sanat eseri olarak terciine sevmeye başladığı bilinen bir gerçektir. Ne var ki, yapının temel unsuru olan söz içinde kullanılan sözlük, canlı - dolayısıyla değişken - olan dilin yine de şekli bir yönü olduğu için, akıp giden zaman içinde şairle muhatapı arasında az-cok kalın bir perdeye dönüşebilmektedir. MUNDİS'i bestelerken aklı beşeriyata, hattâ şairin Azeri zıvesini dahi evlatlarına tutmuştu. Ülkemizin içinde bulunduğumuz vatanın açılma ise, kesinlikle yeni bir şiir yazma iddiasını değil, gençlerimiz için gitgide uzaklaşan bir hatıra olan divan edebiyatı dil ve mazmunlarının, bugün için daha kolay anlaşılabilirlik ifade şekillerimizle yeniden söylenmesi amacını taşımaktadır. Bir espri olarak, şairin orijinal ve zıvesine uymağa çalıştığı bu manzûmü açıklamamın, bu konuda şairlerimize ortaya konabilecek çalışmaların hepsinden daha eksik ve kusurlu olduğundan da şüphe etmiyorum.

Dostlara şükranımın vecc ü istigârı içinde.

Washington, DC., 2-3 Mayıs 1997
Georgetown Univ. Hist. Plantationsses Elmisi

Menem ki kâfile-sâkir-i kârbân-ı gamem
Musâfir-i reh-i sahrâ-yı muhnet ü elemem

Hakkı bahına mîmâ, kîmseden ü gümme kemem
Fakir-i pîd-şeh-âsî, gedâ-yı muhtesemem

Sürîsk tabînevandır mîmâ vü âh-âlem
Cefâ vü cümme mühtem, belâ vü derîhasem

Ne mülk ü mâl mâmâ vü zârîh memânem
Ne mülk ü mâlden âvârê kîsâ mâhzûnem

Egerci mühtis ü pest ü muhakkâr ü dînem
Demâdem eyle hayâl eylerem ki Kârûnem

Gonulde nakd-i vefâ gencîlik pînhâni
Gözüm hazîne ü lâî ü zühâr vefî fânî

III

Hayât sarf iduben dîrd kılmuşam hâsîl
Sîrîşk-i âl ü ruh-i zêrd kılmuşam hâsîl

Zamîr gozgusîmê gîrd kılmuşam hâsîl
Tabîfat-i seg-i şeb-gîrd kılmuşam hâsîl

İşüm kâre gîce tâ sühb nâle vü fervâd
Ne vîrseler ânâ şâkir, ne kîsalar ânâ şâd

IV

Sîrîşk-rtz gul endâmlar hevâsîyle
Şikeste-hâl sıych zulfîler belâsîyle

Zemâne içre gam-t'îşk mâcerâsîyle
Hemîşe mâslâhatum öz-gîler rîzâsîyle

Ne devr-i verdîs ü cerh ü memmî müâbîrê
Ne gâyet ü em-bîm hîzâr ü tükâmîrê

V

Hîsûd sûret-i ahvâlümê nazîr edîlmaz
Cefâ edîr men-i bîgîmâyâ hâzer edîlmaz

Sîmîr ki nâle vü zârîm ânâ eser edîlmaz
Ânt murûr de 'âlemde derbeder kîlmaz

Zemâne içre müccerredür intikâm ü zaman
Hemîşe yâhyâ yâşt vîrür, yâmmâ yâmmâ

VI

Hesem ki hîme ü fakîr ü derî ü meccâl
Sîmîd levlîme tîssîr eden levlîme cîl

İstîkâm ü istîkâm edîrîm ü istîkâm
Olar ü gîyâ vü mîr gâvî benîrîm ü mîr bî

Sâ'âdet-i ezeli kâbil-t zevâl olmaz
Gîmîş yîr üstîmê hem dîşyâ pîy-mâl olmaz

VII

'Azîz ü Hak basîd-t dîşmen ile olmaz hâr
Hîsîd edîrîkîbîl edîlmaz ü lîbâr

Egerci gulbûne gâhî hazandan âfet var
Tedârik eylet ânâ 'âkîbet nesîm-i bahâr

Gâraz ki her kîm ezelden olursa devletmen
Muhâldür vete zâr-ı devletne gezend

VIII

Egerci bir nice gün iktîzâ-yî 'âlem-i dîm
Cahanda eyledî ikbâl ü âyetimî nigûm

Zemâne sûret-i ahvâlüm ü hî dîrgergîm
Vefâ hatîna edîm çekdî cerh-i bukalemîm

Emin zemâne ol ahvâl benî pestmânîr
Ezîzî kâfîrîlî, bîhîyâ müscîmîndür

IX

Ezîzî edîldîğîm talîkîme vefî edîldî
Tîrîş şîkâyet ü lîb serîh ü mâcerâ kîldî

Vîrîndîmî hedef ü nâyeck ü belî kîldî
Emin edîldîm âbî edîle vü bîâ edîldî

Emin olâ devr-i rîzâsî hemmî sîmî hâsîl
Pîzâr vî dîvârdîm âhî temettül ü vî gâhîl

1

-10-

11804

Çeken benim, başı gam kervanında ben çekemim,
Çilem gidi ki cefalar çolukta yol giderim..

Hakır göüp beni sen, sauma cümleden beterim,
Dilenciyim ki kralın da muhtesem fakrim!

Gözümde yaş bina tahtır, ahim le ah alemim,
Cefalıhsun benimandı, bala muşşet erim!

II

Ne talihim her ead mühl, ne amel, ne adanım,
Ne alsalar malim elden, maatlı gımlanım!

Tamam, sefil ve perişân, hakir-bişak birisim,
Ne var ki düste de kâmil misal müşşerim!

Vesfâ hazinesi gönlüm: bulunmaz anlarsa ak,
Özümle gizli müceher, bedenle kalmas tük!

III

Bir ömrü harcadım, aşk derdidir elimde kalan!
Gözümde kan ve soluk çehredir elimde kalan!

Gömülde tozlu gümmüş asnadır elimde kalan!
Köpek-misâl aya hatlar hüsnüm elimde kalan!

Sabah olur, yine ben ah ü tahla sırlarımın,
Ne verseler sevinir, sövseler de katlarımın..

IV

Güzel süzüm hevesimden yayım akar, süzülür!
Sisâh saçım kelemiden içim samar, üzülür!

Çağında aşk elemimden hikâseler ilizdir!
Benim yolum ise hep el rizâ nın vâhibi

Murabımı gücü yemmez la hâzâim feleği,
Ne bildiğüm şeye benzer gü kalbimün dileği!

V

Benim bu haline kışkıncı bu an domup bulmaz,
Gambir ceryeler amak, zovâhı idlomaz

Sana ki gönüme ahtıtar da kalı olmaz,
Zaman gelir, sınıma yerde, hiç felah bulmaz!

Felek fenâ öç almış, bu tecrübexle kesim,
Fesad biçer kötüler hep, hulus alı rızım!

VI

Sevdiğim ki hasır-bahş Cenabımın kalemü,
Yazıldı abıma talih edip de talihimü.

Kayıbım bina mes'ul omım, vevâ elemü
Ezanlar, bu la usulün, çentim muhterim!

İcedile matluhe gün vâcib, çoluk, bînim,
Günay ser tostose duğarış, le çâciz çerim!

VII

Severse Hak, sana değmez o düşmanın hasedi,
Çerimmez aksine nazım, hasellere fesadı

Nasıl ki gül dalı bâzen hazan vâcib, fâhî
E hen vâcib gelir gün, o kılıklı gül ağılı!

Demem odur ki ezelden açksa buhtım eğer,
Ulaşmaz artık o âsîra hiç ne gam, ne keder..

VIII

Belirli bir süre, dünyâ denen rezil gereği,
Gömüldü tersine ikbal otacağım direği..

Dağıttı her düzenim kolime talihin küreği,
Salâkat ismini sildi, felek - o renk döneği!

Fakat şu anda o devran da bil ki pişmandır,
Küfürdü önceki mâmur, şimdiki İslamdır!

IX

Fizüli sen sözü faylettim ahlâmı vâcibü,
Enah plâsârı tük, la müccer vâcibü!

Çerim vâcibüme bağlam belâmü, Allahım,
Bâzım cefakârı sabret, sığın duâmı!

Sığın ki sadece dostum uzasıldı sana kâr,
Uşan da gör, o uzadı bîzâmlığın sâcîr Yâr!